

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (21 ΙΑ')

Ὁ καιρὸς τῆς προετοιμασίας*

«Νὰ εἰσερχόμαστε στὸν ναὸ τῆς καρδιάς»

Ἡ Ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, πού εἶναι τόσο πλησίον στὴν ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων, ἀποτελεῖ μία θαυμάσια εἰσαγωγή στὴν περίοδο αὐτῇ, κατὰ τὴν ὁποία προετοιμαζόμαστε νὰ τιμήσουμε τὴν Γέννηση τοῦ Κυρίου καὶ νὰ τὴν ἐορτάσουμε ὡς νέα ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ στὴν φάτνη τῆς δικῆς μας καρδιάς.

Διότι, αὐτὴ ἀκριβῶς θὰ εἶναι ἡ χάρις τῶν Χριστουγέννων: νὰ γεννιέται ὁ Χριστὸς πάντοτε ὄλο καὶ περισσότερο μέσα μας, νὰ μᾶς μεταμορφώνει πάντοτε ὄλο καὶ περισσότερο ἐν Αὐτῷ στὰ μύχια τῆς καρδιάς μας, ἔτσι ὥστε αὐτὴ ἡ παρουσία νὰ ἀκτινοβολεῖ σὲ ὄλο μας τὸ εἶναι καὶ σὲ ὄλη μας τὴν ζωὴ.

Ἡ Παρθένος Μαρία προετοιμάστηκε τόσο θαυμαστά ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ τὸν ρόλο Τῆς ὡς Μητέρας τοῦ Θεοῦ. **Παιδὶ** ἀκόμη, εἰσέρχεται στὸν Ναό, Αὐτὴ πού θὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, ὁ ἀληθὴς τόπος τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων· εἰσέρχεται στὸν Ναὸ αὐτὸν πού ἦταν χειροποίητος, ἀλλὰ προεικόνιζε, ἀνήγγελλε ἀκριβῶς τὴν ὀριστικὴ κατοικία τοῦ Θεοῦ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀχειροποίητη Αὐτῇ, ἡ Ὅποια θὰ σηματοδοτοῦσε τὸν χρόνο τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸν χρόνο, στὸν ὁποῖο ζοῦμε.

* * *

Καμία, ἴσως, εὐαγγελικὴ περικοπή δὲν θὰ ταίριαζε καλύτερα στὴν Ἑορτὴ αὐτὴ ἀπὸ τὴν περικοπὴ ποὺ διαβάζουμε κατὰ παράδοση σὲ ὅλες τὶς Θεομητορικὲς Ἑορτές, αὐτὴ περὶ τῆς Μάρθας καὶ τῆς Μαρίας.

Πρόκειται ἀσφαλῶς γιὰ τὴν Μαρία, ἀδελφὴ τῆς Μάρθας καὶ τοῦ Λαζάρου, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιλογὴ τοῦ ἀναγνώσματος ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, αἰσθανόμαστε ἔντονα τὴν διάκριση, μὲ τὴν ὁποία Αὐτὴ περιβάλλει καθετὶ ποὺ ἀφορᾶ στὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Δὲν μιλᾷ ἐδῶ γι' Αὐτὴν, παρὰ ὑπὸ τὸ πέπλο κάποιας ποὺ Τῆς ἔμοιαζε, ποὺ ἔφερε τὸ ἴδιο ὄνομα σὰν μέσα ἀπὸ ἓνα πέπλο σιωπῆς. Ἐπειδὴ αὐτὸ ἦταν τὸ καλύτερο, τὸ μόνον μέσο, γιὰ νὰ ἀποκαλυφθεῖ κάτι τὸ ἄρρητο.

Ἡ Θεοτόκος ἔζησε πάντοτε μέσα στὴν ἀφάνεια. Μέσα στὰ Εὐαγγέλια διατηρεῖ αὐτὴ τὴν ἀφανῆ θέση. Δὲν μιλοῦν πολὺ γι' Αὐτὴν. Μόνον μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν εἰκόνα τῆς Μαρίας τῆς Βηθανίας, ποὺ κάθεται στὰ πόδια τοῦ Κυρίου, μεταφέρεται ὁ νοῦς μας στὴν οὐσία τοῦ μυστηρίου τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ: σ' αὐτὴν τὴν ἀκρόαση, ἀκρόαση ποὺ συναινεῖ στὸν λόγο, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Χριστὸς σαρκώθηκε μέσα Τῆς. Μὲ τὴν ἀπάντησή Τῆς στὸν λόγο τοῦ Θεοῦ μπόρεσε νὰ ἐκπληρωθεῖ τὸ ἀνήκουστο Μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως, νὰ γεννηθεῖ ὁ Λόγος ἀνάμεσά μας.

Ναί, καὶ σὲ ὅλον αὐτὸν τὸν χρόνο τῆς προετοιμασίας, ποὺ μᾶς θυμίζει ἡ σημερινὴ Ἑορτὴ, ἡ Θεοτόκος καθόταν ἤδη στὰ πόδια τοῦ Κυρίου, μὲ τὴν ἔννοια, ὅτι ἔπρεπε νὰ μελετᾷ, νὰ ἀναλογίζεται, νὰ ἐσωτερικεύει τὶς Γραφές, διὰ τῶν ὁποίων οἰκειοποιοῦνταν ὅλη τὴν προσμονὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ὅλη τὴν ἐπιθυμία του γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία. Καλοδεχόταν αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία, τὴν ζοῦσε βαθιὰ μὲ ὅλη ἐκείνη τὴν πτωχεία ποὺ ἀποτελοῦσε ἔκφραση τῆς ψυχῆς Τῆς, τὴν πτωχεία τῷ πνεύματι ποὺ συνιστοῦσε ἡ ἀφάνειά Τῆς, μὲ ὅλη ἐκείνη τὴν παραίτηση ἀπὸ κάθε αὐτοεπιβεβαίωση, μὲ τὴν ἀποταγὴ ἐκείνη, ποὺ Τῆς ἐπέτρεπε νὰ δέχεται τὸν λόγο καὶ νὰ συναινεῖ καὶ ἔτσι νὰ προετοιμάζεται γιὰ τὴν ὑπέριστα συγκατάθεση, ποὺ θὰ ἔδινε τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

* * *

Ταυτόχρονα ὅμως, ἡ Ἑορτὴ αὐτὴ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἰσέλθουμε καὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι στὸ Μυστήριον αὐτὸ τῆς Θεοτόκου, νὰ μετάσχουμε σ' αὐτό, καὶ ἔτσι νὰ προετοιμαστοῦμε μαζὶ Τῆς

για τὰ Χριστούγεννα, για τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ὅφείλου-
με νὰ κάνουμε ἀκριβῶς ὅπως καὶ Αὐτή: νὰ εἰσέλθουμε στὸν
ναό, μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἱερὴ ἔρημο τῶν Γραφῶν, μακριὰ ἀπὸ
ὅλες τὶς μέριμνες καὶ ὅλες τὶς ἔγνοιες τοῦ κόσμου.

Ἀσφαλῶς, δὲν γίνεται νὰ μὴ σκεπτόμαστε τὰ γήινα· πρέπει
νὰ ἀσχοληθοῦμε καὶ μὲ αὐτὰ σὲ κάποιον βαθμὸ, ἀναλόγως τῶν
καθηκόντων καὶ τῶν ρόλων ποὺ ὀφείλουμε νὰ ἀσκοῦμε μέσα
στὴν κοινότητά μας. Δὲν πρέπει, ὅμως, ἡ σκέψη μας νὰ εἶναι
ἀνήσυχη καὶ ταραγμένη. Ὅλα αὐτά, ἡ μέριμνα, ἡ ἀνησυχία,
ὁ πανικός, εἶναι ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἐσωτερικὴ προσοχή, ἡ
ὁποία μᾶς προετοιμάζει για τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἀσχο-
λίες μας δὲν ἀποτελοῦν ἐμπόδιο, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅμως ὅτι
δὲν μεταβάλλονται σὲ ἀγωνιώδεις μέριμνες.

Ὅλες τὶς σκέψεις μας, ὅλες τὶς ἐσωτερικὲς μας στάσεις πρέ-
πει νὰ τὶς ζωογονεῖ ἡ πίστη καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό·
αὐτὴ θὰ μᾶς ἐπιτρέψει καὶ νὰ ἀσχολοῦμαστε μὲ τὰ καθήκον-
τα, στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀφιερῶσουμε χρόνο, τὰ ἀπαραίτητα
ἔργα μας, καὶ ταυτόχρονα νὰ τὰ ἐπιτελοῦμε χωρὶς ἀνησυχία,
χωρὶς ταραχὴ, χωρὶς αὐτὸ νὰ μᾶς ἀναστατώνει, χωρὶς νὰ γί-
νεται ἐμπόδιο στὴν ἐσωτερικὴ αὐτὴ προσοχή, ἡ ὁποία εἶναι
τόσο οὐσιώδης, τὸ οὐσιῶδες τῆς μοναστικῆς μας ζωῆς.

Ναί, ἔτσι ὀφείλουμε νὰ εἰσερχόμαστε στὸν ναὸ τῆς καρ-
διᾶς μας, για νὰ γίνεται αὐτὴ ὅλο καὶ περισσότερο ναὸς τοῦ
Κυρίου. Εἰσερχομαι στὸν ναὸ τῆς καρδιᾶς δὲν σημαίνει μόνο
νὰ ἀποφεύγω τὴν ἐσωτερικὴ ἀνησυχία, ἀλλὰ – καὶ ἀπὸ αὐτὸ
πρέπει νὰ ἀρχίσουμε – νὰ ἀποφεύγω ὅ,τι εἶναι περιέργεια,
ὅ,τι εἶναι περισπασμός, ὅ,τι χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀπληστία
νὰ δῶ, νὰ ἀγγίξω, νὰ ἀκούσω καὶ νὰ γευθῶ τὰ ἐξωτερικὰ
πράγματα. Νὰ τὰ ἀποφεύγω, για νὰ μπορῶ νὰ εἶμαι προσ-
εκτικὸς στὴν ἐσωτερικὴ παρουσία τοῦ Κυρίου, στὴν κίνηση
αὐτὴ τῆς καρδιᾶς μου ποὺ μὲ φέρνει πρὸς Αὐτὸν, ὁ Ὅποιος
βρίσκεται στὰ βάθη τῆς, ἐπειδὴ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα Τὸν ἔχει
ἐγγράψει ἐκεῖ. Καὶ ὁ Ὅποιος μᾶς διαφεύγει, στὸν βαθμὸ ποὺ
γινόμαστε ὑπερβολικὰ ἐξωστρεφεῖς.

Ναί, στὴν διάρκεια τῆς προπαρασκευαστικῆς αὐτῆς περι-
όδου για τὰ Χριστούγεννα, τὸ σημαντικὸ δὲν εἶναι ἡ νηστεία·
πρέπει ἀσφαλῶς νὰ συνδυάζεται, ἀλλὰ μόνο για νὰ βοηθᾶ νὰ
μετέχει καὶ τὸ σῶμα μας, ὁλόκληρο τὸ εἶναι μας, στὴν ἐσωτε-
ρικὴ αὐτὴ στάση, ἡ ὁποία εἶναι καὶ τὸ οὐσιῶδες.

Ναί, αὐτὲς τὶς εὐλογημένες μέρες ἃς εἴμαστε προσεκτικοὶ στὸ νὰ μπαίνουμε ἔτσι **στὸν ναὸ αὐτὸ τῆς καρδιάς μας**, στὴν ἱερὴ αὐτὴ ἔρημο θὰ μπορούσα νὰ πῶ, χωριζόμενοι ἀπὸ ὅλα ὅσα εἶναι τοῦ κόσμου, μὲ τὴν κακὴ ἔννοια τῆς λέξεως.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ, θὰ καθοδηγούμαστε πράγματι ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ φῶς τοῦ Κυρίου πρὸς συνάντησή Του, τὴν ὁποία θὰ ἐορτάσουμε τὰ Χριστούγεννα. «**Ἐν τῷ φωτὶ Σου ὀφόμεθα φῶς**» (Ψάλμ. λε' [35] 10).

**Αὐτῷ ἡ δόξα,
σὺν τῷ αἰδίῳ Αὐτοῦ Πατρί,
καὶ τῷ Παναγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἄμην.**

(*) π. Πλακίδης Deseille, Εἴσοδος στὸ Μυστήριον τῶν Μυστηρίων, ἐκδόσεις «Ἐαρ», Ἰανουάριος 2019. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.